

[Handelsministeren.]

kan finde det rigtigt —, da vi kunde laane os igennem Vanskelighederne ved at forøge Gælden til Udlandet.

Jeg haaber nu ogsaa trods alt, at vi denne Gang maa være i Stand til at drage Lære af Erfaringen og ikke paa Grundlag af en oparbejdet, opagiteret og næret Misfornøjelse med i denne Sammenhæng uvæsentlige Ting styrter Landet ud i paa Forhaand haabløse Eksperimenter.

Vore Vanskeligheder skal ikke skjules, der er ingen Grund til det, tværtimod, jeg ynder at sige Sandheden, saaledes som den staar for mig, og jeg tror, at Befolkningen netop i Situationer af den Art, vi nu befinder os i, har Krav paa at faa Sandheden at vide. Vi skal heller ikke — jeg vil i hvert Fald ikke gøre noget Forsøg paa det — nægte, at der klæber Ulemper ved den nuværende Tingenes Tilstand. Men vi har ikke noget Valg. Vilkaarene er os dikteret udefra, og Retningslinierne for vor Handelspolitik er afstukket paa Initiativ af Venstre. Og intet er ændret ude i Verden siden; det er mindst lige saa nødvendigt nu at følge den givne handelspolitiske, erhvervspolitiske, beskæftigelsesmæssige og valutamæssige Linie, som det var nødvendigt at betræde denne Linie i Aaret 1932. Tværtimod er Forholdene uden for vort Lands Grænser skærpet siden 1932, det er der ingen, der vil bestride Rigtigheden af, og det er sket til Gene for os. Man bør ikke overse, at vi lever i en farlig Overgangsperiode, at det gælder om for os, for vort lille raastoffattige Folk maa ske mere end i nogen anden Periode at sætte Ryggen mod Væggen og modstaa alle Tendenser til Letsindigheder og falske Forestillinger om, at vi kan selv, og at vi ikke behøver at indrette os, som andre har maattet gøre det og fortsat gør det. Jeg trøster mig da ogsaa i nogen Maade til, at Fler-tallet af Befolkningen vil forstaa Situationen og drage de fornødne Konsekvenser deraf.

Men Oppositionen har ogsaa sin Pligt, Oppositionen har ogsaa sit Ansvar. Den kan ikke ustraffet indstille sig paa det negative Standpunkt, at det er tilladt kun at kritisere, selv om det kan være øjeblikkelig politisk nyttigt at vække Tvivl over for Foranstaltninger, som baade her og der, selv om de er nok saa paakrævede, virker generende for den enkelte Borger. Oppositionen har vel ogsaa Tanker om selv at komme til at tage et positivt Ansvar en Gang igen. Man skulde egentlig ikke tro det. Den eneste af de virkelige Oppositionsledere her i Salen, som jeg hele Tiden har skønnet havde Sans for dette, er det ærede Medlem

Hr. Christmas Møller. Man skulde ikke tro, at de egentlige Kritikere tænker paa, at de selv kunde blive stillet over for Ansaret, thi givet er det, at ingen kunde tage det Ansvar paa sig, som vilde følge af at skulle handle i Overensstemmelse med den Agitation, som hidtil er drevet over for vor Handelspolitik, specielt af Venstres Presse.

Det ærede Medlem Hr. Krag fandt øjensynlig stort Behag i at kalde mig Tuskhandelens Hovedleder — jeg kan ikke rigtig huske, om det var dette Udtryk eller et andet, Meningen var god nok. Det fremgik klart nok af det ærede Medlems Tale, at Tuskhandelen for ham var noget uværdigt og Frihandelen som Modsætning noget ophøjet. Men maa jeg spørge det ærede Medlem: hvilket Land tuskhandles der ikke i? Hvor er de Lande at finde, hvor der ikke tuskhandles med andre Lande? Foretager ikke Landbrugets Repræsentanter Rejse paa Rejse til Udlandet for at tuskhandle, for at varebytte, for at faa Vareudvekslinger i Stand? Og har det ærede Medlem virkelig ikke længere Erindring om, at det var det ærede Medlems Partifælle, Partiets tidligere Formand Hr. Madsen-Mygdal, der indledede denne Tuskhandelens Periode for Danmark, som det ærede Medlem nu taler saa haanlig om? Var det ikke netop Udlandets Foranstaltninger mod vor Eksport, vor Landbrugseksport, der foranledigede Venstres tidligere Formand til at foreslaa Valutacentralens Oprettelse i 1932? Jo, saaledes var det, og Forholdene er ikke siden ændret til Gunst for os i Retning af at have Frihed til at afsætte vore Landbrugsvarer eller andre af vore Eksportvarer. Som jeg allerede har sagt, og som jeg yderligere vil pointere: disse Landbrugsvarer kan faktisk kun afsættes ved Tuskhandel, det vil sige ved Vareomsætningsaftaler. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Krag og enhver, der stiller sig paa Linie med ham: hvor er det Land, hvortil Danmark har fri Eksport af sine Landbrugsvarer? Hvor er det Land, hvortil Danmark uden særlig Aftale kan eksportere Bacon, Smør, Kreaturer o. s. v.?

Det ærede Medlem Hr. Krag taler om den Beskyttelse, som gennem Valutacentralen ydes Industrien, en Beskyttelse, uden hvilken den danske Produktion i disse Tider vilde være dødsdømt, og som Industrien derfor ogsaa vil vogte sig for at misbruge. Men det ærede Medlem Hr. Krag taler ikke om den Hjælp, den Beskyttelse, der gennem Valutacentralen ydes Landbruget. Forholdet er jo dette, at alle Fødemidler, som produceres her i Landet, med Undtagelse af Korn, er beskyttede, idet der er positivt